

עיריית הרצליה

פרוטוקול

ישיבת מליאה מן המניין

מיום שלישי, כ"ח בסיוון תשפ"ה, 24/6/2025

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

עיריית הרצליה
פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין
מיום שלישי, כ" בסיוון תשפ"ה, 24/6/2025

חברים:

ראש העירייה	-	מר יריב פישר
חבר מועצה סגן ומ"מ קבוע לראש העירייה	-	מר איל פביאן
חברת מועצה וסגנית ראש העירייה	-	גב' דנה אורן-ינאי
חברת מועצה ומ"מ ראש העירייה	-	גב' גלילה יבין
חבר מועצה	-	מר עופר לוי
חבר מועצה	-	מר תומר וינר
חברת מועצה	-	גב' שירלי גדנר
חבר מועצה	-	מר דניאל צרטוק
חברת מועצה	-	גב' מאיה כץ
חברת מועצה	-	גב' פזית בכר
חברת מועצה	-	גב' ניבה בז'יזנסקי
חבר מועצה	-	מר גונן לצטר
חברת מועצה	-	גב' עדי אולמרט
חבר מועצה	-	ד"ר דרור בן עמי
חבר מועצה	-	מר רפי חיים
חבר מועצה	-	מר צבי וייס
חבר מועצה	-	מר משה ועקנין
חברת מועצה	-	גב' ענת רודוניה

חסרים:

חברת מועצה	-	מר יונתן יעקובוביץ
חבר מועצה	-	מר איתי צור

גב' אתי נחום - חברת מועצה

סגל:

מר אלכס גולדשטיין - מנכ"ל העירייה
רו"ח רוני חדד - גזבר העירייה
עו"ד ענת בהרב קרן - יועמ"שית
גב' רינה זאבי - סגנית מנהל אגף ארגון ומינהל
מר יהודה בן עזרא
מר שלומי אסולין

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול.
2. עדכון רה"ע.
3. שאילתות.
4. הצעות לסדר.
5. אישור תב"רים.
6. הצעות לשינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים.
7. העברת יתרת עודפים בתקציב הרגיל.
8. דו"ח רבעוני לשנת 2025 לתקופה: רבעון 1, שנת 2025, כולל תקציר מנהלים.
9. בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות ולפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).
10. אישור המלצות ועדת התמיכות.
11. אישור המלצות ועדת השמות.
12. אישור הארכת שירות.
13. המלצות הוועדה להעסקה נוספת.

14. שונות.

- גב' רינה זאבי:**
מאיה כץ:
אנחנו נמשיך עם ההצעות לסדר-
אני רק רוצה להגיד משהו. וכן חשוב לי שכל חברי המועצה יידעו
את זה. אנחנו לא הגשנו שאילתות לישיבה הנוכחית. מצאנו
לנכון-
רפי חיים:
מאיה כץ:
הייתי בטוח שלא תהיה ישיבת מועצה בכלל.
מה?
רפי חיים:
הייתי בטוח שלא תהיה ישיבת מועצה בכלל, אנחנו היינו
בטוחים.
יריב פישר:
רפי חיים:
ביקשנו לדחות, לא קיבלנו אישור-
אה, כן?
עו"ד ענת ב. קרן:
אנחנו היינו חייבים לאשר את צו הארנונה עד המועד הזה.
ומשרד הפנים-
רו"ח רוני חדד:
עו"ד ענת ב. קרן:
רו"ח רוני חדד:
משרד הפנים לא אישר. אסר על ראש העיר.
לא מאשר לנו לעשות ישיבות מועצה בזום, אלא בהתכנסות.
צודקת, ענת. הייתה פנייה של איגוד הגזברים, של כל השלטון
המקומי לשר. הוא הוציא מסמך. אגב, זה לדעתי צורף לכם גם
בחומר, שהוא מסרב, שלא דוחים את מועד הארנונה. נצטרך-
כולנו חיוניים.
מאיה כץ:
רו"ח רוני חדד:
3 קריאות, כי זה שינוי בחוק. זו לא החלטה-
מאיה, מה רצית להגיד?
גב' רינה זאבי:
מאיה כץ:
אני רוצה להגיד שאנחנו בחרנו, סיעת המחנה הממלכתי, לא
להגיש שאילתות. מצאנו לנכון שבתקופה הזאת, עם העומסים
הבאמת מטורפים שיש בעיקר על עובדי העירייה, מנהלי אגפים,

שגם ראשי המכלולים, ומנהלי המכלולים, שעבדו 24/7, וגם עליכם, כמי שבסופו של דבר מבקרים את התשובות, מצאנו לנכון שזו לא העת לשאילתות שהן לשם השאילתות. ובישיבה הבאה נחזור, נקווה שלא תהיה מלחמה, נחזור לשאילתות. אבל הצעות לסדר יש.

גב' רינה זאבי:

קדימה.

יריב פישר:

הצעה ראשונה-

מאיה כץ:

מה ההבדל בין הצעות לסדר מבחינת העבודה?

עופר לוי:

שההצעה הזאת היא מספיק חשובה. אתה רוצה-

מאיה כץ:

לא, סתם.

עופר לוי:

אתה יודע, עופר, ההתחכמות שלך-

מאיה כץ:

אבל יש הבדל. הצעה לסדר לא מחייבת מענה של אגפים בעירייה.

דובר:

שלך, מאיה, קדימה.

יריב פישר:

אגב, זה נכון. אבל חבל שאתה מזלזל בזה, עופר.

מאיה כץ:

לא, אני לא מזלזל.

עופר לוי:

לא, פעם הבאה פשוט נגיש, אתה יודע, הרבה שאילתות, הרבה הצעות.

מאיה כץ:

שאלתי.

עופר לוי:

לא, הוא לא שאל בתום לב. זו הייתה עקיצה.

מאיה כץ:

עופר, כולו לב. קדימה, כן.

יריב פישר:

לא צריך גם לזלזל. את יודעת, בסוף באים גם מנסים לעשות

מאיה כץ:

ולחקל על עובדי עירייה, וכן חשוב להגיד את זה-

נכון, אמרתי יפה. חבל שאת צריכה בסוף להוסיף גם את האיום

שירלי גדנר:

שבפעם הבאה אני אגיש-

נכון.

מאיה כץ:

בשביל מה?

שירלי גדנר:

4. הצעות לסדר.

**הצעה לסדר מס' 1 ע"י מאיה כץ
בנושא: הקמת בית עירוני לנפגעי גוף ונפש בעקבות מלחמת חרבות ברזל.**

מאיה כץ:

כי מזלזלים במה שאנחנו מנסים, אז את יודעת, יש לזה גם תגובות. זה לא חד צדדי, היחסים. אז ככה, הצעה לסדר בעצם מדברת. אנחנו כן חשבנו שבעצם הקמת קרן הרצליה, זה רעיון טוב. קרן הרצליה, יש לה יכולות שאין בעצם לרשות המקומית. ולכן, כשפורסמה ההחלטה על קרן הרצליה, מצאנו לנכון שההצעה הזאת יכולה להיות תחת כנפיים והמטרייה של הקרן. ודווקא היום יותר מתמיד, הקמת בית עירוני לנפגעי גוף ונפש, בעקבות מלחמת "חרבות ברזל", הופכת להיות הרבה יותר משמעותית. מה גם שפצועי הנפש גדלים, וגם נפגעי הגוף. ובאוקטובר 2024, הגשנו את ההצעה הזאת להסדר, שהיא נדחתה, לצערי. בתשובה שמחלקת הבריאות מטפלת בנושא. עכשיו, מחלקת הבריאות באמת עושה עבודה נהדרת בתחומה, אבל ההצעה הזאת לסדר אינה בסדרי גודל של מחלקת הבריאות מבחינת צרכי ההקמה שלנו, התקציב ותכלול הנושא. יתרה מזאת, חיבור בין עמותות הפועלות בנושא, לבין תושבים שפונים לסיוע, הוא לא הייעוד והחזון של המבנה הייעוד בהצעה הזאת. מכיוון שהמלחמה ממשיכה, גם אם זו לעת היום הסתיימה, אנחנו עדיין יש חטופים, והמלחמה בעזה לא הסתיימה. המספרים של הלומי הקרב, והגוף, והנפש, וגם החללים לצערנו רק גדלים.

אנחנו מעלים את ההצעה הזאת שוב לסדר, בתקווה שכעת, לאחר שהוקמה הקרן, תהיה זאת משימתה הראשונה, או לפחות

בין הראשונות של הקרן, לפעול לגיוס כספים עבור המטרה החשובה הזאת. ככל שאגב, מתקיימת גם איזושהי פעילות כזאת בעירייה, אני חושבת שגם נכון שהיא תועבר למבנה מסודר, שיוקם באמצעות תרומות. אני מניחה שהאנשים שהתנדבו להיות חברים בקרן הזאת, יודעים לגייס תרומות. הרי, זה היה אני מניחה הבסיס לאיתור שלהם. והמלחמה הזאת, ומה שאנחנו עוברים כרגע, היא באמת אחת המלחמות הקשות ביותר שידעה מדינת ישראל, לצד הנרצחים הרבים, יד פציעות שנראות לעין, ובהן אולי עוד ניתן לטפל.

אבל פציעות הנפש, הן לא נראות לעין, הן קשות לא פחות. וסביר להניח אגב, שרובנו מכירים, שמענו, או לקחנו חלק בהתנדבות ובהיכרות עם הפצעים. ומתוך ההיכרויות האלה, ניתן להבין שהרשויות המקומיות, אגב, כמו שדיברת מקודם, ראש העירייה, לגבי הפעילות המידית שהרשויות יודעות לתת, והמענה ביחס לנפילות. אז גם, צריכות לקחת חלק משמעותי מאוד בתהליך ההחלמה. אגף השיקום מתפקד יותר או פחות, אבל יחד עם זאת, העומס המצטבר, ושיצטבר בעתיד רק יגדל. אין לי ספק שהיקפי הפעילות והזמינות והתקציבים שיכולה הרשות המקומית, ובכלל השלטון המקומי לתת, יתנו מענה מהיר יותר, מידי יותר, ואוי גם נכון ומדויק יותר.

אפשר לראות אגב הרבה בתקופה האחרונה, גם הרבה מאוד חברות פרטיות, שהן שמו להן ליעד בתחום האחריות התאגידית, וה-ESG את הנושא. אגב, אפשר לראות שאפילו חברת "טבע" קיימה עכשיו פעילות מיוחדת לכל הנושא של טיפול בטרואמה. גם בהיבט הרפואי, וגם בהיבט הנפשי. ואין בהצעה הזאת כמובן לא להחליף בתי חולים, מוסדות שיקום, גורמי צבא וביטחון, או בית הלוחם.

מדובר על רצון למצוא איזושהי קרקע שהיא זמינה ופנויה, או אפילו קרקע עתידית. זה הרי תהליך שאמור לקחת קצת זמן. או להקצות אפילו מבנה קיים, אם ישנו. ולהתחיל במקום טיפולי למטפלים שונים מכל מיני תחומים, לפי הרבה מאוד דיסציפלינות. שידעו לתת את המענה המקצועי. חלקם גם בסבסוד וסיוע כספי, במידת הצורך. גם אם מדובר בתהליך ארוך ומאתגר מבחינה בירוקרטית עבור הרשות המקומית, הצורך יגאל. זאת אומרת, זה לא שאנחנו נגיע לאיזושהי נקודה שבה יגידו, אה, לא צריך את זה יותר. אני חושבת שהרצליה יכולה וצריכה להיות הרשות הראשונה שנותנת את המענה הזה באופן שהוא באמת כשירות לתושב. דיברתי רגע על הקרן.

אז ככה, לפחות להבנתי, או לדעתי האישית, תפקידה של הקרן הוא לגייס כספים ממקורות שונים, ולהציב לעצמה כל מיני יעדים חברתיים בעיקר. אני מניח שלשם זה ילך. ומשימות למימוש. כאלו שהרשות המקומית אינה יכולה או מתקשה בירוקרטית לבצע. ובעיקר שיכולה לגייס לעצמה כספים. גם ברמת התכלול והביצוע. ולכן ההצעה לסדר, היא שמועצת העיר כן תחליט שאחד מיעדיה המרכזיים של קרן הרצליה, יהיה גיוס התקציבים והקמת בית עירוני לנפגעי גוף ונפש בעקבות מלחמת "חרבות ברזל".

במסגרת התהליך, יהיו מספר שלבים. בחירת מיקום רלוונטי, הקצאת קרקע או חלל קיים, שיכול לתת מענה לצורך. בשלב הראשון, זה גם יכול להיות מבנה שיכול לייצר קבוצות קטנות, יחידים, חדרי טיפול, הרצאות ייעודיות, תהליכי טיפול אלטרנטיביים, פסיכולוגים, שיח קבוצתי, ופעילויות דומות במחיר מסובסד, או ללא עלות. במקביל, גם תוקם ועדה ייעודית. היא יכולה להיות גם ברשות עדי חמו, לבניית התכנית, סוג

השירותים שיינתנו בשלב הראשון. היא צריכה להיות מורכבת כמובן מאנשי מקצוע שונים. פה נתנו מספר דוגמאות. משירות משפטי, ועד מחלקת נגישות, שירות פסיכולוגי, רווחה, גזברות וכו'.

הוועדה תעסוק גם במיפוי צרכים. בניית תכנית העבודה הבסיסית שתפתח בהמשך. עדיף אגב בשת"פ עם אגף השיקום, משרד הביטחון, הצבא, שילוב מערך אקדמי, כמו אוני' רייכמן, או כל מוסד רפואי אחר שמתמקצע. גם חברות פרטיות שהיום עושות את הפעילויות האלה. ויכול להיות שדווקא ירצו לחבור לרשות מקומית, כי בסופו של דבר רשות מקומית היא יציבה, והם יכולים להישען עליה. כמובן, גיוס התרומות ע"י נציגי הקרן לפעילות שוטפת, לצד תקציב הרשות המקומית, אם וכאשר נוכל לתת. ואם לא, אז הכל על בסיס הקרן. והקמת צוות המומחים המקצועיים. זהו.

אני מאוד מקווה שתוכלו לאשר את ההצעה זאת. לקחת אותה בכל מקרה לפעילות של הקרן, אם וכאשר היא תוקם, זה בית שהוא נכון לה. אני לא מכירה את כל האנשים שמיניתם לקרן, אבל את מי שאני כן מכירה, חלקם, אני חושבת שכן יכולים להניע פעילות כזאת קדימה. גם לחלקם יש זיקה אישית, בקטע טוב, לא חלילה לניגוד עניינים, לכל הנושא של הצבא, וחיילי מילואים, ונפגעים. זהו, מקווה שתאשרו. אני אשמח אם פזית תוכל להגיד עוד 2, 3 משפטים מהחוויה האישית של הבת שלה, אם נשאר זמן.

כמו שאתם יודעים, אני חווה את זה בבית ביום, יום כמעט. ונכון שיש לנו את הסיוע של אגף השיקום. אבל אין ספק שלא מספיק. עכשיו, אני גם מטפלת, ומאז ה-7.10 בעוד חיילים מהגדוד, מגולני. ואני רואה כמה חסר להם מקום כזה, שיכיל אותם

פזית בכר:

ויעזור להם. אז אני ממש מבקשת, שתהיה היענות להצעה הזאת. אני חוזר גם על מה שאמרנו פעם קודמת. אנחנו כעירייה מנסים לעשות כל מה שרק אפשר, ללוות את כל הפצועים בעיר. ולא דווקא בעיר. אני חושב שאחת הפגישות הראשונות שעשינו הייתה בבית הלוחם. בבית הלוחם, אני חושב שהייתה פגישה... מטורפים של הפצועים, ובטח של הלומי הקרב. ודיברנו עם בית הלוחם בעצם על הם מתייחסים לנושא כרגע של הלומי קרב הרבה, הרבה יותר.

יריב פישר:

ודיברנו איתם על בית. דיברנו איתם גם על הבית בהרצליה. ממה שאני מבין מהם, הם כרגע מדברים על הבית שהם רוצים לבנות באשדוד, אבל הם פתוחים להרבה דברים, ונמשיך להיות איתם בקשר. חוץ מזה, אנחנו ממשיכים עם הוועדות שאנחנו עושים, גם איתך, וגם עם רייכמן, וכולם, ואנחנו ממשיכים לדבר עם כולם. אני כן חייב להגיד שמדינת ישראל עושה עבודה בסה"כ טובה. כלומר, הקמנו את הקבוצות של הווטסאפ והמפגשים, הפידבקים שאנחנו מקבלים, כשאנחנו מציעים שירות פסיכולוגי, סוציאלי, וכל המסביב, יש מעטפת. והם די עוטפים אותנו, לא כולם-

יש מעטפת, היא לא מספיקה. והיא גם לא תספיק. מפני שנושא של הלומי קרב, צץ כל יום כמעט. אנשים שחוו טראומה ב-7.10, הם עוד לא יודעים שעוד שנתיים, 3, 4, הם פתאום ימצאו את עצמם-

פזית בכר:

10, ו-20 שנה זה קורה. אנחנו מרגישים את זה- נכון.

יריב פישר:

פזית בכר:

אני יודע.

יריב פישר:

אז לכן יש מקום, אגף השיקום קורס. בוא, אני כפנסיונרית של משרד הביטחון, קרוא לי לבוא...

פזית בכר:

יריב פישר:

אנחנו מציעים את העזרה, ואנחנו מציעים גם לחברה, וכל מי שנמצא בקבוצה. אני פחות מרגיש שמתמשים בשירותים שלנו. הם יותר עדיין מעדיפים להשתמש שם, אבל יש כאלה שכן משתמשים. בכל מקרה, מה שאני רוצה, כן, עופר, לפני שאתה ממשיך, זה מבחינתי...אם זה יקרה-

עופר לוי:

אני רגע אגיד. אני אעדכן גם את ראש העיר. ישבנו, מאיה, זיהינו את הצורך לבית בריאות בכלל, עוד לפני המלחמה הזאת שהייתה. ואנחנו כבר יושבים עם בן, והצוות שלו, על מציאת מקום. כבר הוגשה פרוגרמה. יהודה יודע...2 מקומות שאנחנו קיבלנו...זה אחד. שתיים, עשינו תת ועדה בנושא חוסן גוף ונפש. ואני יכול להגיד לך, את בטח מכירה את עדי חמו. שהיחידי שמצליח להביא לוועדות 20 איש, זה עדי חמו. לא ראיתי ועדה-

מאיה כץ:

לא רק לוועדות, גם לאירועים שלו-

רפי חיים:

היא אגב, הציעה אותי, דרך אגב.

עופר לוי:

וכל הנציגים מכל המקומות, מכל העמותות. והתחלנו פעילות. וכמו שראש העיר אמר, לצערנו, התחלנו בפעילות במועדון צבר. לצערנו, עדיין לא מספיק מגיעים. ופרסמנו, ופרסמנו, ופרסמנו. רגע, שנייה. אני יודע שאת אומרת שזה לא מספיק, וזה לא זה. עדיין יש מענה, כמו שהיא אמרה, של בית הלוחם, ושל איך קוראים למועדון השני, שנייה אחת. פגועי נפש, בית הלוחם, פצועי צה"ל, הם נותנים מענה. פחות הגיעו אלינו. עשינו פעילויות, ולא הגיעו מספיק חיילים. משפחות של חיילים, הצענו להן את זה. הייתה פעילות בימי שישי קבוע עד לפני המלחמה. אנחנו נחזור עכשיו שוב לפעילות כזאת...אחד היעדים הגדולים שלנו. עדיין, אני אעדכן אותך, שגם אנחנו עושים פעילות לבני משפחות של הפגועים. והגיע. עוד פעם, אין מספיק אנשים שמגיעים. זה מה שאני יכול להגיד. זה מפורסם, זה מספרים לא

מספיק מגיעים. יגיעו. אנחנו נפרסם, מעבר לזה, אנחנו לא יכולים לעשות.

מאיה כץ:

חלק מהעניין, אני רגע חייבת להגיד. לפעמים, כשיש את המבנה, אז גם מתחילה הפעילות וההתכנסות. ראינו את זה אגב, כשהקמנו את מרכז הצעירים, ראינו את זה אגב, אני מניחה, כשהתחילו אירועים בצורה קצת יותר אינטנסיבית של הקהיל הגאה, שפתאום היו התכנסויות, והיו דברים. ופתאום נוצרה הקהילה הזאת, כי הרגישה רגע שיש לה בית. עכשיו, אני אגיד יותר מזה. בסוף, ההצעה פה, אין בה מטרה לנגח או להתנגח, בסדר? זה גם לא-

יריב פישר:

זה לא שיח כזה.

מאיה כץ:

נכון. עכשיו, אנחנו, אני חושבת שגם פזית וגם אני, אנחנו קיבלנו טלפון בקשר להצעה הזאת, כדי לקחת חלק בתוך הפעילות שלכם, בתוך ועדת ההיגוי. ואנחנו נשמח לקבל את ההצעה הזאת, ולהיות חלק מתהליך תכנון של דבר כזה, אם הוא קורה. ואז מבחינתנו, לא צריך רגע להגיד מי בעד ומי נגד, כדי לא להביך אף אחד. או שחלילה אתם תצטרכו לקבל הצעה של האופוזיציה, או האופוזיציה תצטרך-

יריב פישר:

אין בעיה.

מאיה כץ:

לעשות את זה. אבל מבחינתנו, מאוד, מאוד, מאוד חשוב לנו להיות בתהליך התכנון הזה. ואם זה מקובל מבחינתכם-

יהודה בן עזרא:

עופר, לא צריך לעשות יום לימודים ארוך.

עופר לוי:

היא מוזמנת לבוא, לשבת. נציג לך-

מאיה כץ:

לא, זה לא לשבת להציג לי. עופר, אנחנו רוצות לקחת חלק-

יריב פישר:

רוצות להיות חלק, שיהיו חלק בוועדה.

יהודה בן עזרא:

מאיה תוריד את ההצעה הזאת מסדר היום...

יריב פישר:

דנה, מה רצית להוסיף?

להתייחס בכבוד...	<u>יהודה בן עזרא:</u>
לגמרי בכבוד. אנחנו לא זה.	<u>עופר לוי:</u>
...	<u>יהודה בן עזרא:</u>
אני רק אעדכן אגב, שזכינו ב"קול קורא", הגשנו "קול קורא".	<u>עופר לוי:</u>
זכינו ב-450,000 ₪ לנושא...	
דנה, כן.	<u>יריב פישר:</u>
המדינה חילקה כמעט 10,000,000 ₪, אז אני שמחה שהגשתם,	<u>מאיה כץ:</u>
בסדר, זה טוב לדעת-	
מגישים לכל "קול קורא".	<u>יריב פישר:</u>
הצעה מקובלת.	<u>מאיה כץ:</u>
רגע. דנה רצתה להוסיף, בבקשה. ...המכלול. גם על בית	<u>יריב פישר:</u>
הבריאות, וגם על המכלול. אנחנו הרבה יותר רוצים שישתתפו,	
ויבואו, ויהיו חלק מזה, ואנחנו לא מצליחים. כן, דנה, בבקשה.	
אנחנו רוצים להמשיך.	
אני רק אוסיף, שבשנה האחרונה אנחנו עוסקים...	<u>דנה אורן ינאי:</u>
את מכירה את הפעילות של השייטת, שעושה עם זה?	<u>מאיה כץ:</u>
טוב, קיבלנו. כן, ההצעה לסדר הבאה, בבקשה.	<u>יריב פישר:</u>
ההחלטה שהוחלטה.	<u>מאיה כץ:</u>
תודה רבה, הלאה.	<u>יריב פישר:</u>

הצעה לסדר מס' 2 ע"י אתי נחום ורפי קדושים
בנושא: הרצליה במצב חירום, תכניות מיגון מוזנחות ותושבים בסכנה.

רפי.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
כן. טוב, אנו נמצאים בעיצומו של מצב חירום ביטחוני חמור.	<u>רפי חיים:</u>
למרות הפסקת האש, שלא ידוע מה יעלה בגורלה. ועיריית	
הרצליה ממשיכה להתנהל באיטיות, וברשלנות מסכנת חיים,	

למרות שתכנית מגן העיר המפורטת קיימת ומוכנה מזה זמן רב, היא נותרת ברובה על הנייר. בעוד התושבים הנותרים חשופים ופגיעים. אני רק אזכיר שלפני בערך 8, 10 חודשים, לא זוכר בדיוק, הגשנו גם שאילתא בנושא של המיגונויות, שכמובן התשובה שלכם הייתה, שזו מלכודת מוות. בעוד שלשיטתנו, יכלה עיריית הרצליה כבר אז לפזר בין 100 ל-200 מיגונויות בכל רחבי העיר. מה שבעצם עשיתם לפני שבוע בערך, וזה לא אתם גם, זה היה יותר פקע"ר. אתם סה"כ נתתם להם את המקום. אז המצב בשטח הוא בלתי נסבל. תכנית מגן העיר כוללת פתרונות מיגון מקיפים, לא מיושמת בפועל. מקלטים ציבוריים לא מוכנים או בלתי נגישים. לא בכדי, אם הכל היה טוב, לא הייתם צריכים לעשות את הסרטון הזה, ועוד עם עובדי העירייה. בעיות נגישות חמורות לא טופלו, נכים, קשישים, משפחות עם ילדים קטנים נותרו ללא פתרון.

עכשיו, אני לא מדבר על המקלטים, שהם בסדר והם מצוינים, כמובן. שאף אחד לא יבין, שמענו פה גם את אותו אדון מפקע"ר. אין ספק, הם התכוונו לאירוע כזה 30 שנה. ברור שהם יהיו מוכנים, ומזל שהם נמצאים גם כן. אני מדבר יותר על המקומות, שכן, יש שם תלונות, שם לשים את הדגש. מוקד החירום העירוני קורס תחת העומס, ולא מספק מענה ראוי. העירייה עסוקה בתעמולה ובפוסטים, במקום פעולות אמיתיות. זו לא רק הזנחה, זו רשלנות פושעת. ואיך ייתכן שבשנה שלמה של מלחמה, לא טופלו בעיות המיגון הבסיסיות. איך עירייה עם משאבים כה רבים לא מצליחה ליישם את התכנית שלה עצמה. לאור האמור העיל, הצעתנו לסדר הינה, יישום מלא ומידי של תכנית מגן העיר, לא דיבורים, אלא מעשים. השלמת מיגון מוס"ח ומוסדות הציבור. איך אומרים, פקע"ר, כמו שאמרתי, נתן לעירייה, 4, 5

מיגונויות, ויצאתם בכתבה, כאילו מה עשיתם. הוצאתם הודעת יח"צ. למה לא עשית בעצמך למען התושבים, והייתה לך שנה שלמה. הכשרת כל המקלטים הציבוריים תוך 48 שעי. אספקת ציוד בסיסי, סימון ושילוט. אני אדלג פה על כמה נושאים ששמתי אותם בהצעה לסדר, כי שמעתי את האדון הנכבד. אין ספק, עשיתם את זה. ופתרונות דיור חלופי. הזמן לתשובות מתנצלות עבר, דורשים פעולה מידית להצלת חיי התושבים. עכשיו, אני יודע גם את התשובה שלך.

כמובן, התשובה שלך תהיה, אנחנו פועלים ימים כלילות, בשת"פ של כולם. איך אומרים, מזל שיש אותך. כי עד לפני שבאת, באמת היה פה מה זה בלגן. ולכן, אני אומר עוד פעם. עשינו שאילתא בנושא. אנחנו לא מדברים על אלה שהם מסודרים, ואין להם בעיה. את המיגונית, סתם, אני אתן לכם דוגמה. שמתם בנווה ישראל מיגונית אחת. איפה שמתם אותם? שמתם אותם מול פרויקט הגפן. שם באזור הזה, כולם כמעט מסודרים. איפה החשיבה לשים אותם במקום שדווקא אין. אין מקלטים, אין מיגונויות. דווקא שם לשים. אז פה אפילו אני רואה שעשיתם את זה בצורה כזאת מהירה, בלי מחשבה, בלי כלום. ולכן, מה שאנחנו דורשים בעצם, זה ליישם את השאילתא שהגשנו בזמנו. להוסיף עוד מיגונויות, לפזר, שלאנשים באמת תהיה תחושת ביטחון. כי אני אצלי בבית, סתם לצורך העניין, מספר שכנים באים, באהבה, הדלת שלי פתוחה תמיד. אבל אני בטוח שאם הייתה מיגונית ברחוב שלו, אז אנשים, יכול להיות שלא היו צריכים אותי.

ולכן, אני שואל עוד פעם שאלה פשוטה. עלות של מיגונית פשוטה. בין אם מישהו חושב שזו מלכודת מוות. בטוח שאדם שמסתובב ברחוב, ואין לו מיגונית, זה הרבה יותר גרוע. שלא

לדבר, אם נופל טיל עם מקלט עצמו, הוא גם אותו מפצח. אני לא מדבר על זה. אנחנו מדברים, ראינו השבוע, שבוע שעבר, את הטיל שנפל בהרצליה. אני אישית באתי, הסתכלתי על האוטובוס. האוטובוס, היה לו כמעט בין 50 ל-100 חורים, לא מהטיל, מהאבנים. שאלתי שם אחד מפקע"ר, אמרתי לו, זה מהטיל או מהאבנים? הוא אומר לי, זה מהאבנים, הדבר הזה. זאת אומרת...מיגונית במקום הזה, סתם לדוגמה, עבדו אנשים. ברור שבמיגונית, לא היה קורה להם כלום. אם הטיל היה נופל עליהם, ברור שלוקח אותם. גם המיגונית ששתם עכשיו, חלילה. אם נופל טיל על אותה מיגונית, הוא לוקח אותה עם כל האנשים. הנקודה היא, שאתם בתור ראש עיר, יכולת לפזר, הייתה לך שנה שלמה, בכל העיר מיגוניות. וכמו שאמרתי, ההצעה שלנו לסדר היא, שתעשו יותר מאשר סרטוני יח"צ. קצר, קולע. לא באנו לריב. יש מלחמה בחוץ.

כמו שענינו מקודם לגבי המיגוניות, ביחד עם הפיקוד. עוד הפעם, אני חוזר על זה-

יריב פישר:

הפיקוד עשה את זה אבל.

רפי חיים:

גם הוא שילם על זה.

יריב פישר:

אני יודע.

רפי חיים:

התפקיד של המיגונית, הוא אך ורק אין לך שום מקום אחר, כמו מקלט, וכמו ממ"ד-

יריב פישר:

יריב, אנחנו מדברים על השכונות שאין שם.

רפי חיים:

אני לא הפרעתי לך-

יריב פישר:

אבל אין בעיה. אנחנו מדברים השכונות. לא דיברתי על איפה שיש, דיברתי על איפה שאין. אין בעיה, נכון, אבל אני עונה לך על מה שאתה אומר-

רפי חיים:

זה התפקיד של מיגוניות. חוץ מזה, באמת, כל תחילת הישיבה

יריב פישר:

ענינו בהרחבה על כל מה שנעשה בתקופה הזאת. אין גאה ממני, יותר ממה שנעשה. אני חושב שאין הרבה ערים שיכולות להגיד שהן עשו את מה שנעשה כאן בתקופה המאוד קצרה הזאת. ואני מבקש להוריד את ההצעה מסדר היום. מי בעד? מי נגד?

הצעה לסדר מס' 3 ע"י אתי נחום ורפי קדושים
בנושא: הצביעות בשלטון המקומי: כשהצהרות פופוליסטיות מתנגשות עם מדיניות
אכזרית כלפי עסקים.

הצעה לסדר בנושא העסקים. אנו ניצבים היום בפני פרדוקס מעורר חלחלה. בעוד עיריית הרצליה מרבה להצהיר על תמיכתה בבעלי עסקים, בפועל היא נוקטת במדיניות כלכלית אכזרית, שדורשת את אלו שבשמים היא כביכול פועלת. המקרה האחרון של איסור הוצאת סחורה מחנויות, הוא רק קצה הקרחון של מערכת שלטונית מנותקת, המתהדרת בסיסמאות ריקות, בעוד היא מטילה קנסות מחניקים ומגבלות בירוקרטיות, בשעה שבעלי עסקים גוססים תחת נטל המלחמה, המיתון, והמדיניות העירונית הכושלת.

רפי חיים:

הצביעות הזאת בולטת במיוחד לאור הפוסט התמוה שהעלית, שהעלה ראש העיר, שבו התגאה כביכול בכך שסייע לגלידריה שנקנסה ב-2,000 ₪ ע"י הרבנות. אותו ראש עיר שזעם על קטנוניות הרבנות, שותק לחלוטין כשעירייתו שלו מטילה קנסות אכזריים של 750 ₪ ליום, על עסקים שמוציאים סחורה. אני רק רוצה להזכיר שלשיטת הרבנות, אותו עסק עבר על החוקים שלה, כמובן, ונתנה לו קנס אחד. לעומת זאת, העירייה שלך, בראשותך, כל עסק שיוציא את הסחורה, יקבל כל יום 750 ₪,

כן? לא פעם אחת 2,000 ש. עסקים שכבר מדממים מהמשבר הכלכלי. אין זו שביעות בשיא תפארתה? האם אתם קודם כל דואגים לבעלי העסקים, מדוע אינכם פועלים באמת למענם? מדוע אתם בוחרים דווקא עכשיו, ברגע הקשר ביותר, להחמיר את המדיניות, ולהפוך את חייהם לבלתי אפשריים? המצב בשטח עגום. עסקים קטנים ובינוניים בהרצליה קורסים תחת נטל הארנונה. האיסורים הבלתי הגיוניים של הוצאת סחורה, והקנסות הבלתי פוסקים, כל זאת בזמן שערים אחרות בישראל, חלקן עם אתגרים תקציביים קשים משלכם, מבינות שמדובר במצב חירום, ופועלות להקל על העסקים, מעניקות הנחות בארנונה, מתירות חניות חינם, מוציאות צווי הקלה, ומבטלות קנסות מיותרים. רק בהרצליה, עיר שכל כך אוהבת להצטלם עם תמיכה בעסקים, בוחרים להפוך את המשבר, לחמור עוד יותר, באמצעות מדיניות נוקשה, ובלתי מתפשרת. אם ההצהרות שלכם כנות, הגיע הזמן להוכיח את זה במעשים.

ולכן, הצעתנו לסדר היא, ביטול מידי של כל הקנסות שהוטלו על עסקים בשל הוצאת סחורה. אין מקום לענישה בזמן משבר. איך אומרים, מה שאתה דורש מהרבנות, תעשה בעצמך. חזרה מיידית למדיניות גמישה, היתר זמני להוצאת סחורה ללא קנסות, עד לסיום המשב הביטחוני-כלכלי. הנחה דרמטית בארנונה לכלל העסקים בעיר, לא רק למקרים חריגים נבחרים. התרת חניות חינם באזורי מסחר, כפי שנהוג כבר בערים מתקדמות יותר. והקמת צוות חירום עירוני לסיוע כלכלי וניהול לעסקים קטנים, כולל ליווי בירוקרטי, והקלות בתקנות. הגיע הזמן לתמוך באמת בעסקים, לא רק כשהצלמות מופנות אליכם. ואני אתן עוד משהו קטן, פשוט שכולם יודעים היום לגבי העסקים. היום, רוב הציבור, יותר נוח לשבת בבית, להזמין דרך האינטרנט

סחורות, זה הרבה יותר נוח. ולכן, ככל שתתיר יותר לעסקים להוציא סחורה, כך אולי תקל עליהם יותר. כמו שאמרו חז"ל, טוב מראה עיניים. היום כשאנשים עוברים ברח' סוקולוב, או ברח' בן גוריון, ולא רואים את הסחורה מבחוץ, אז לא מתעניינים. אבל לעומת זאת, סתם לא יצויר, באמת אני דורש כאילו, תסתכלו בצורה חשיבה, נניח חנות בגדים מוציאה את הסחורה שלה 80 ס"מ, למי זה מפריע? באמת.

אני לא מדבר על מקומות שכמו שאמרת, ובצדק, איפה שלוקחים במרחב הציבורי, איפה שזה מפריע להולכי רגל, אני מסכים. בשביל זה, הפיקוח יודע לתת דו"חות. אבל היום במצב הזה, עסקים בקושי עובדים, ויותר מזה, אני אוסיף גם כן. כשעשיתם את אותם ערבים, נכון שלא עכשיו, מלחמה, אבל חשיבה יצירתית להמשך. את אותם הערבים האלה שעשיתם, ובאים זמרים כאלה ואחרים, ומורידים פוד טראקים, או שאת איך קוראים לזה, של להוציא את הסחורה. יותר חשוב שאנחנו בתור עירייה, נדאג שאתם בעלי חנויות, שלהם תינתן ההזדמנות הראשונה להביא את הפוד טראקים-

...

עופר לוי:

רפי חיים:

זה לא מדויק, זה לא מדויק. תשמע, עופר. אני עובר, אנשים פונים אליי. יכול להיות שגם אליך. אבל שהאדם נמצא, שנייה. כשבעל קיוסק, סתם לדוגמה, נמצא, ומול העיניים שלו יש איזה ערב, ומביאים עכשיו איזה פוד טראק שהוא מוכר, הוא שואל את עצמו, רגע, אני משלם לעירייה ארנונה, למה לי לא תהיה הזכות הזאת? לפחות זה יקל עליי. למה צריך להביא מישהו חיצוני? אז בואו נחשוב באמת לכבוד העסקים האלה, לעזור להם. תשמעו, הייתי אתמול למשל, באתי, קניתי מאיזה מישהו משהו. הוא אומר לי, תשמע, אני על הפנים, אני שבועיים לא

עובד. עכשיו, אני לא אומר, העירייה לא אשמה. אבל תחשבו שנייה אחת, שהוא היה מוציא את הנעליים החוצה, ואותו אחד שעובר שם, רק בגלל שהוא ראה את הנעליים, אז בא לו לקנות. הדבר הזה מאוד חשוב, לפחות בעת הזו. ואני מאוד מצפה מכולם שתצביעו בעד ההחלטה הזאת. זו לא החלטה נגדכם, זו החלטה למען העסקים שה"כ. מקווה להיענות מכם.

יריב פישר:

...במסקנה שלך, אתה צודק. אנשים קונים היום באינטרנט. באמת, זה...ואנחנו עושים מחקרים, ואנחנו מבינים איך עובד העולם, ואיך צריך לעבוד רחוב. ואני שמח שסוף כל סוף איישנו 2 תקנים שהם חשובים לנו. נמצא כאן גם שגיא, וגם נגבה, שזה התפקיד שלהם, להחיות בעצם את העיר, להביא עסקים חדשים, להביא חברות חדשות. ממש לרוץ קדימה. אנחנו, כמו שאמרתי גם מקודם, עובדים מאוד מסודר, עם תכנית סופר מסודרת. דנה גם תרחיב. חלק מהתכנית זה עוד היה קודם כל לפנות את המרחבים...אף עסק לא רוצה להגיע למקום שהוא בלגן- מסכים איתך, מסכים.

רפי חיים:

והיה בלגן בעיר, זה א'. דבר שני, אנחנו רוצים להתניע באמת את ההתחדשות של העיר. ולשמחתי, וכאן אנחנו רואים דברים אחרת, אני רואה את העסקים החדשים. אני יוצא פה למטה לרחבה, ורואה פה עסקים חדשים, ונהנה. ולשמחתי, יש מכרז מאוד גדול בעירייה, שכבר הצליח. ואנחנו שומעים את כל היזמים שרוצים להגיע. והמתחם בנוף ים, שאני בטוח שיצליח. אנחנו רואים שזה מתחיל ומגיע. העסקים, וזה אנחנו גם רוצים לעזור להם. וזה התפקיד של הצוות כאן. הם צריכים גם להבין שהעולם...על מי אתה מדבר, על העסקים-

יריב פישר:

לא, לא, אני לא מדבר ספציפית. באמת שאני לא מדבר ספציפית- אני כן מדבר על עסקים-

רפי חיים:

יריב פישר:

- רפי חיים:** אני מדבר כללית.
- יריב פישר:** העסקים שאתה מדבר עליהם-
- רפי חיים:** לא, אני עוד פעם שם דגש. לא רוצה להפריע לך, אבל אני לא מדבר ספציפית, באמת. אין לי עניין עם אף עסק ספציפית.
- יריב פישר:** אני לא מדבר ספציפית. אני מדבר על העסקים שאתה מדבר, שרוצים להוציא דברים החוצה. העסקים... גם הצענו, ודנה כבר מזמן דיברה על זה, לתת להם יועצים. איך אנשים יקנו מהם מהאינטרנט. זה לא כי יש נעליים בחוץ, ואנשים ייכנסו. וזה מחקרים מראים את זה.
- העסק צריך להיראות מגניב, הוא צריך להיראות אחרת. יש...אני נולדתי פה בעיר... זה הצוות שלנו יעשה את זה איתם. חוץ מזה, חנייה בחינם, אנחנו נותנים. אירועים, אנחנו עושים. וכל...ואין על מרחב ציבורי. זה כיף לעשות את הקניות שם...ויהיו דברים נורא גדולים שאנחנו נעשה גם בהמשך. והתכניות ימשיכו...מימונים. אנחנו נעשה הרבה מאוד דברים. ויש פה צוות שנכנס לעניינים. אני סומך עליהם ב-100%. דנה, את רוצה להמשיך?
- רפי חיים:** אז רק משהו קטן על מה שאתה אומר. איך שאתה מציג את הדברים, זה נשמע מאוד יפה. אבל בפועל, כשאתה בא לבעל עסק, זה שאתה רוצה לקדם אותו, זה דבר אחד. וזה שכל חודש או כל שבוע, הוא בגלל אותה החלטה שקיבלתם, הוא פשוט ירדה לו הקופה, עובדתית. אז-
- ...
- יריב פישר:** שנייה, שנייה-
- יריב פישר:** אמרנו להם את זה מהיום הראשון-
- רפי חיים:** אז אני שואל עוד שאלה קטנה, פשוטה. למה לא להתיר להם לצורך העניין, עם מגבלה מסוימת. במקביל, תמשיכו את

התהליך שאתה רוצה לעשות אותו. זה הליך מבורך. נכון שצריך להתקדם לשנת ה-2025. אבל בינתיים, אותם אנשים, שהם תקועים בשנות ה-80, בסדר? אנחנו לא צוחקים על זה-

יריב פישר:

צריך לעשות את זה במקביל. בפועל, האנשים האלה, שאתה רוצה לעזור להם, הם יסגרו את החנויות. ואנשים סוגרים, ואתם יודעים את זה טוב מאוד. אנשים סוגרים.

רפי חיים:

אני לא רואה דבר כזה קורה, אבל כן, דנה.

יריב פישר:

טוב, אני רק אוסיף לגבי הנושא של עסקים במרחב הציבורי. חלק מהתפישה שלנו, אחרי שהבנו שאנחנו רואים איזשהו כשל של העשור האחרון, שההרצליינים נמצאים פחות ברחובות הראשיים, פחות הליכתיות, פחות עושים מסחר. אלא באים, קונים, יוצאים. ואין באמת את החוויה הזאת של להסתובב במרכז העיר. זה פוגע גם בתושבי העיר, גם בתפישה שלנו, של איך עיר צריכה להתנהל. וגם בבעלי העסקים, שנמצאים במרכז העיר. חלק מהתפישה שלנו, זה לבוא ולהיכנס פנימה לאירוע. הבנו שיש איזשהו כשל שוק.

דנה אורן ינאי:

ולכן אנחנו מייצרים את כל האירועים, ואת כל הפעילות שלנו, התרבותית, הקהילתית, במרחב הציבורי. לא היה אירוע אחד, החל מכיכר דה שליט, ועד שדי ח"ן, וסוקולוב, ובן גוריון, שהצוותים שלנו, שהובילו את האירוע, לא דיברו עם בעלי העסקים ושאלו אותם, האם אתם רוצים לקחת חלק באירוע. האם אתם רוצים לעשות צמוד חלון, האם אתם רוצים לפתוח פוד טראק, ניתן לכם ראשוניות. אנחנו רואים את זה במובהק בשדי ח"ן, איך העסקים סוגרים קודם. זאת אומרת, האירוע עוד מתקיים, יש שם מאות רבות של אנשים, ואנשים בוחרים לסגור את העסק שלהם. אנחנו כחלק מהתפישה שלנו, שהתושב בא,

ויש לו אירוע של 360. זאת אומרת, הוא לא בא רק לאירוע והולך הביתה, כי אנחנו רוצים אותו במרחב, ואנחנו מבינים שהוא צריך לעשות את הקניות שלו, שהוא צריך לאכול, שהוא צריך לשתות, והאירוע צריך למתוח אותו, והוא צריך להיות כמה שיותר זמן במרחב הציבורי. ביום העצמאות, לצערנו, אנחנו-

יום העצמאות זו לא אינדיקציה רגילה.

יום העצמאות, לצערנו-

יום העצמאות, זו לא אינדיקציה, מחילה-

ביום העצמאות, לצערנו, שלא קרה בשל השריפות, אבל שם באופן מובהק, עם המנכ"ל, עם ראש העיר, הייתה החלטה שאנחנו כל הפאן הזה, והמזון והשתייה, וכל מה שמסביב, נעשה ע"י עסקים מקומיים, וזה היה פיילוט-

זה לא מדויק, זה לא נכון.

וזה נעשה עם פיילוט-

זה לא מדויק-

ביחד עם העסקים. אנחנו נמשיך לפעול עם העסקים. אנחנו נמשיך ללוות אותם. אני יכולה לספר שיש עסק בשד' ח"ן שמאוד, מאוד התקשה. אני מבינה שאת מנחה אותו, אבל- לא, היא לא מנחה אותי. אני פשוט רוצה לכבד את השיח-

אני רוצה לספר לכם-

ולא להיכנס לדברים שלכם-

אני רק רוצה לספר, שבסוקולוב, יש שם עסק שבאמת לא היה ביכולות שלו המקצועיות והידע, הבאנו אנשים, לימדנו אותו, והיום הוא פורח ומצליח. וכל עסק שיהיה מוכן לליווי שלנו, כמו שאמרנו, יש סמנכ"ל, יש את נגבה, חבר'ה באמת צעירים שבאו להרים את העולם הזה של המרחב הציבורי-

כן, ומה עם המבוגרים שנמצאים שם שנים?

רפי חיים:

דנה אורן ינאי:

רפי חיים:

דנה אורן ינאי:

רפי חיים:

דנה אורן ינאי:

רפי חיים:

דנה אורן ינאי:

רפי חיים:

דנה אורן ינאי:

רפי חיים:

דנה אורן ינאי:

רפי חיים:

- דנה אורן ינאי:**
רפי חיים:
יריב פישר:
עופר לוי:
דנה אורן ינאי:
רפי חיים:
עופר לוי:
יריב פישר:
רפי חיים:
יריב פישר:
רפי חיים:

5. אישור תב"רים.

- גב' רינה זאבי:**
רו"ח רוני חדד:
רפי חיים:
גב' רינה זאבי:
יריב פישר:

הראשונים, כמו שבילי האופניים, כמו קריית החינוך, ועוד שאר הדברים. מבחינתנו, סופר קריטי למדיניות שלנו.

אני מבינה, רפי, אתה-

גב' רינה זאבי:

אני עוד לא מצאתי את זה. אני עוד בהצעה לסדר של העסקים.

רפי חיים:

סעיף 5, עמוד 7.

עו"ד ענת ב. קרן:

זה כולל את ההיתכנות של דיור בר השגה, שאנחנו כבר רוצים להתחיל.

יריב פישר:

מיד אחרי ההצעה לסדר.

גב' רינה זאבי:

כן, כן, כן, כן.

רפי חיים:

רפי, אפשר לסכם?

גב' רינה זאבי:

כן.

רפי חיים:

בעד, נגד, נמנע?

גב' רינה זאבי:

אנחנו נמנעים, אני נמנע.

רפי חיים:

6. הצעות לשינויים (העברות מסעיף לסעיף) ותוספות (מילואים) שינויים.

הצעות לשינויים, העברות מסעיף לסעיף. שינויים ה'. יש לכם את החומר מולכם. רוני.

גב' רינה זאבי:

יש שינוי במסגרת התקציב. התקציב מאוזן, התקציב בר ביצוע. קודם כל... להעביר את התפעול של חופי אכדיה לעירייה, היא החלטה מבורכת ונכונה. אין ספק, שכשיש אחראי אחד לכל החופים, אז התפעול אמור להיות הרבה יותר טוב, הרבה יותר נכון. מה שנקרא, עם הסמכות גם באה האחריות. אבל יש לי שאלה, שאני לא כל כך הבנתי, כי בכל ההזזות בעצם רואים, לפחות לפי מה שכתוב, שכל עלות התפעול, מגיעה כרגע מסעיפים אחרים. ובעצם, לא מהסעיפים התקציבים של החברה לפיתוח התיירות.

רו"ח רוני חדד:

מאיה כץ:

עכשיו, מכיוון שאנחנו נמצאים באמצע שנה, אני אשמח רגע להבין, הרי החברה לפיתוח תיירות מקבלת את סעיפי התקציב לטובת הנושא של תחזוקה אחזקת החופים. עכשיו מעבירים את זה חזרה לעירייה. אז בעצם התקציב אמור לעבור או חזרה לעירייה, או שצריך להירגע משם. אני אשמח להבין פשוט למה זה מגיע מכל התקציבים האחרים.

יריב פישר:

שאלה טובה. אנחנו עובדים על שינוי ההסכמים שלנו מול החברה לפיתוח תיירות. לעבוד על מנגנון אחר לגמרי. דיברנו על זה כבר בעבר. שבעצם, אנחנו נשלם כמו החברה הכלכלית בעצם- באחוזים, בתגמולים.

מאיה כץ:

ואז בעצם-

יריב פישר:

...עבור העלויות שהעירייה עושה.

רו"ח רוני חדד:

ועוד שאלה. ולגבי הנושא שגם זה דובר בעבר, שהנכסים שמניבים את ההכנסות, יעברו גם לעירייה בסופו של דבר, הזכיינים של חופי אכדיה צריכים גם לעבור התקציב שלהם לעירייה, כי הרי בסופו של דבר, איך אמרתי, עם האחריות, הסמכות.

מאיה כץ:

זה נושא קצת הרבה יותר מורכב, כי יש פה אלמנטים מיסויים לנושא הזה. אבל הנושא הזה הוא בתהליך בחינה ובדיקה. וכמו שראש העיר אמר, אנחנו נוסיף איזשהו נספח להסכם הטיילת, שמה שקרוי-

רו"ח רוני חדד:

ואז בעצם, כל ההזזות שנעשו פה עבור זה, יוחזרו בחזרה לסעיפים שלהם? ברגע שבעצם החברה תחזיר את הכסף?

מאיה כץ:

ברגע שאנחנו נבצע את כל הבדיקה התקציבית, החברה אמורה בעצם לשלם עבור... ובהתאם, נעשה את עדכוני התקציב, כי...

רו"ח רוני חדד:

זו עבודה מורכבת, כי יש-

יריב פישר:

אני יודעת, אני יודעת.

מאיה כץ:

לא, כי יש לנו השקעה מאוד גדולה במרינה, שצריך לעשות. של שיפוץ-	<u>יריב פישר:</u>
נכון, נכון. יש שם את דו"חות ההנדסיים וכו', נכון. אבל זו החלטה נכונה, להעביר את זה לגוף תפעולי אחד. ואז לא יריבו על הפס הזה, מי צריך לנקות.	<u>מאיה כץ:</u>
דרך אגב, לא רק בזה. אנחנו מזהים עוד מקומות בעיר, שיש הרבה מאוד-	<u>יריב פישר:</u>
כן, כן.	<u>מאיה כץ:</u>
חלקים שאחראיים על אותו רחוב נגיד, שאנחנו מטפלים בהם. שכל אחד צריך לעשות את העבודה שלו.	<u>יריב פישר:</u>
כן, כן. זה-	<u>דנה אורן ינאי:</u>
כן, אבל זה נופל באמצע, ואז הוא לא עושה, והוא לא עושה, כי זה נפל באמצע.	<u>יריב פישר:</u>
...מישהו אחד שיהיה אחראי על זה.	<u>מאיה כץ:</u>
נכון, בסדר.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
הצבעה. מי בעד? נגד? נמנע? מאיה?	<u>מאיה כץ:</u>
לא, לא, אנחנו בעד. רק רציתי לשאול את השאלות.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
נמנע?	<u>רפי חיים:</u>
כן.	

7. העברת יתרת עודפים בתקציב הרגיל.

נמשיך הלאה, עם העברת יתרת עודפים בתקציב הרגיל. העברה של 10,000,000 ₪, מיתרת העודפים הנצברים בתקציב הרגיל לתקציב הפיתוח. מי בעד? רפי?	<u>גב' רינה זאבי:</u>
נמנע, נמנע.	<u>רפי חיים:</u>
נמנע, נמנע.	<u>גב' רינה זאבי:</u>

8. דו"ח רבעוני לשנת 2025 לתקופה: רבעון 1, שנת 2025, כולל תקציר מנהלים.

גב' רינה זאבי: הדו"ח הרבעוני לשנת 2025, לתקופה של הרבעון הראשון. הדו"ח אצלכם. יש למישהו שאלות, הערות? זה לידיעה בלבד. אנחנו נמשיך הלאה.

מאיה כץ: נחכה לרבעון השני, כי הרבעון הראשון מעניין. יש גירעון, יש זה, יש זה. נחכה לרבעון השני, נראה את האיזונים.

9. בקשה למחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות ולפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

גב' רינה זאבי: סעיף 9. מדובר על 2 בקשות למחיקת חובות. אחת, לפי סעיף 338 לפקודת העיריות, ו-339-

רפי חיים: מה זה הבקשות האלה? איך אני יכול לדעת במי מדובר, במה מדובר. שאלתי את השאלות האלה פעם כבר.

גב' רינה זאבי: מה?

רפי חיים: איך אני יכול לדעת במי מדובר, במה מדובר.

גב' רינה זאבי: אז תן לי רגע לסיים, ואז הגזבר יענה לך, או-

רפי חיים: לא, לא הארכת שירות. מחיקת החובות, במי מדובר.

גב' רינה זאבי: שנייה אחת. מדובר על הבקשה הראשונה, בקשה למחיקת חובות, לפי סעיף 338 לפקודת העיריות בסך כולל של 12,581,033 ₪-

רפי חיים: זו בקשה כללית כאילו?

רו"ח רוני חדד: יש לך פירוט, שם.

רפי חיים: כן, אבל בפירוט, כתוב לדוגמה א.ד. איך אנחנו יכולים לדעת-

- עו"ד ענת ב. קרן:**
רפי חיים:
 ...לשמור על פרטיותו. זאת הייתה הבקשה של המועצה הזאת.
 אין בעיה. זאת אומרת, אנחנו לא יודעים על מה אנחנו, חברי
 המועצה, בעצם לא יודעים במי מדובר לכאורה-
 אתה לא אמור לדעת.
רו"ח רוני חדד:
רפי חיים:
עו"ד ענת ב. קרן:
 אני לא אמור לדעת? הבנתי. אז למה מעלים את זה? אז למה?
 תראה מפורטים לך, יש בטבלה, אם תסתכל, יש פירוט של
 הדברים, ולמה...ויש פה את שלומי עם הקלסר. ואם אתה
 רוצה...
רפי חיים:
 אני אגיד לך למה אני שואל את השאלה הזאת בעצם. אני שואל
 את השאלה הזאת, רק שנייה, מחילה. אני שואל את השאלה
 הזאת, כי במקרה גם שלומי יודע. לא פעם ולא פעמיים אנחנו
 פונים בשביל אנשים שבאמת המצב שלהם, אין לה כלום. ואנחנו
 רואים בעצם את העירייה נכנסת לקרביים, מה שנקרא.
 והאנשים האלה, רק מעצם החוב, אתה מוצא אותם פתאום
 יורדים בהכל.
 אין להם חשק לא לעבוד, אין להם חשק לא להתחיל. כי אומרים,
 תשמע, אני, יש לי חוב של 70,000 ₪ לעירייה. יעקלו לי, יעשו לי.
 אנשים פשוטים. ופה אני רואה את העירייה בכל הכח באה
 עליהם. ומצד שני, יש פה שמות שאני אפילו לא יודע מי הם, על
 מה הם, ומוחקים להם חובות די גדולים, בגלל שנניח סתם
 לדוגמה, שזו חברה, שלא מאתרים, כן מאתרים-
 יש נימוק לכל סעיף.
גונן לצטר:
רפי חיים:
 אני יודע שיש נימוק לכל סעיף-
יריב פישר:
 הסיפור של חברה-
גונן לצטר:
 יש נימוק לכל סעיף-
רפי חיים:
 אין בעיה. אנחנו יודעים שיש נימוק לכל סעיף, ובגלל זה אני
 שואל את השאלות האלה.

- גונן לצטר:** החברה הגיעה לפירוק, או שאין לה נכסים -
- רפי חיים:** אין בעיה. אני לא מדבר על חברות. נתתי רק דוגמה. אל תיתקע על הדוגמה הזאת.
- יריב פישר:** ...נקודה שהיא באמת מעצבנת... ממשיכים אח"כ. פותחים עוד עסק ועוד עסק, ע"ש מישהו אחר. או סתם... ולא משלמים שנים ע"ג שנים.
- רפי חיים:** ומאות אלפים.
- יריב פישר:** והחוק מאפשר להם. אני חושב שצריך לקחת את זה לשלטון מקומי. ורואים את זה כל פעם. זה אותם שמות... אבל זה לא המספרים הגדולים. שלומי, אתה רוצה רגע לדבר על התהליך, כי מה -
- עו"ד ענת ב. קרן:** אם אנחנו נסתכל על הטבלה -
- יריב פישר:** התהליך מאוד מסודר, בעניין הזה.
- עו"ד ענת ב. קרן:** מחיקת חובות זה תהליך מאוד מסודר... שנעשה רק לאחר שיש איזשהו מיצוי... שאי אפשר עוד לגבות. אם תסתכל, יש פה לא מעט שהם חייבים בפשיטת רגל, שקיבלו הפטר חלוט -
- רפי חיים:** טוב, אז פה אין -
- עו"ד ענת ב. קרן:** המקרים פה מפורטים -
- רפי חיים:** כן, ברור, ברור.
- עו"ד ענת ב. קרן:** שקיבלו הפטר חלוט. קיבלו דיבידנד סופי -
- רפי חיים:** הבנתי.
- עו"ד ענת ב. קרן:** החייב נפטר. לחייב ניתן הפטר חלוט. אם תעבור על כל הרשימה, תראה -
- רו"ח רוני חדד:** הרוב זה הפטר.
- עו"ד ענת ב. קרן:** שאלה פחות או יותר המקרים. חייבים שנאנקים תחת הנטל. בשביל זה יש את ועדת הנחות בארנונה. הם יכולים לגשת לוועדת הנחות בארנונה... גם, כל אחד מופנה לאן שזה רלוונטי.

- גב' רינה זאבי:** אז אנחנו נצביע על הבקשה הראשונה, לפי סעיף 338-
רפי חיים: כן, כמה מקרים?
שלומי אסולין: מדובר ב-54 מקרים של מחיקת חובות...
גב' רינה זאבי: מי בעד? ...נמנע.
גב' רינה זאבי: בקשה לפי 339, סעיף 339.
שלומי אסולין: 339, מדובר ב-8 מקרים של מחיקת חובות בסך...
גב' רינה זאבי: מי בעד? נמנע.

10. אישור המלצות ועדת התמיכות.

- גב' רינה זאבי:** אישור ועדת המלצות ועדת התמיכות המקצועית. יש לכם את הפרוטוקול של הוועדה, מיום 22.5. אתם מתבקשים לאשר המלצות הוועדה. מדובר על דיון נוסף בבקשת התמיכה של מבקש התמיכה, מכבי ג'ודו הרצליה. יש לכם את כל הפירוט פה. יש שאלות? מי בעד? מי נמנע? נמשיך הלאה.

11. אישור המלצות ועדת השמות.

- גב' רינה זאבי:** אישור המלצות ועדת השמות. פרוטוקול הוועדה הועבר אליכם, מיום ה-20.5. יש שאלות? מי בעד?
רפי חיים: אני גם בעד, אני גם בעד, בוועדת שמות.
גב' רינה זאבי: סליחה?
רפי חיים: אני גם בעד.
גב' רינה זאבי: פה אחד.

12. אישור הארכת שירות.

- גב' רינה זאבי:** המלצות הוועדה להארכת שירות. יש לכם פירוט פה, של כמה מקרים. מי בעד?
- רפי חיים:** כן. אני רק רוצה להגיד פה משהו קטן.
- גב' רינה זאבי:** בבקשה.
- רפי חיים:** אני שם לב שהארכת שירות פה, מדובר פה ב-21 אנשים, נשים. אני רואה בעצם שהחריג הפך להיות הכלל. מה זאת אומרת. מדובר באנשים מאוד מבוגרים, ואתם מאריכים להם. ואני זוכר שבזמנו, עשינו בקשה להאריך גם כן ל-מ.מ., בוא נקרא לזה ככה. שנייה, רק דקה. רק שנייה, דקה, יהודה. רק שנייה. ואני שואל פשוטה. לאור הגילאים האלה שאני רואה. יש פה 76. אני שואל עצמי, באמת העירייה, יש לה מספיק זמן לחפש להביא את הדור הצעיר, אין זמן? מחילה, אפשר להאריך - לא כשמדובר במורים, לבורנטים -
- עו"ד ענת ב. קרן:** אין בעיה. אז רגע, כולם פה מורים?
- רפי חיים:** למה גיל צריך להיות בכלל קריטריון שלילי? נהפוך הוא. אז רוצים לעודד אנשים בגיל הזה להמשיך ולעשות את העבודה שלהם.
- רפי חיים:** אין בעיה, אתה צודק 100%.
- גונן לצטר:** זה מסר חיובי לקהילה -
- רפי חיים:** אתה צודק 100% -
- גונן לצטר:** ...מערכת החינוך.
- רפי חיים:** אה, בגלל זה אני שואל.
- גונן לצטר:** אמירה לא ראוייה בכלל.
- רפי חיים:** אתה צודק. אבל אתה צודק. אבל כשביקשתי להאריך ל-מ.מ, לא אישרתם לו. בגלל זה אני שואל. והוא היה בן 69. בגלל זה אני שואל.
- גונן לצטר:** לא כל החלטה היא נגדך.

- רפי חיים:** בסדר.
- גונן לצטר:** לא כל החלטה היא נגדך.
- רפי חיים:** כן.
- גונן לצטר:** יש החלטות שהן בעד הקהילה -
- רפי חיים:** תן למנכ"ל לענות, הוא יענה יותר טוב ממך, אני בטוח.
- אלכס גולדשטיין:** הבדיקה היא בדיקה עניינית מקצועית. קודם כל, מה חוות הדעת של המנהל הישיר על אותו עובד. האם... זה מה היכולת שלנו לאייש -
- רפי חיים:** כן, אבל מה שאתה אומר, אני שמעתי הרבה. רק דקה, אני אענה לך. מה שאתה אומר בחוות הדעת, ראיתי הרבה, לא נמצא לו מחליף. ואני שואל על השאלה הזאת, מה זה לא נמצא לו מחליף?
- אלכס גולדשטיין:** ...שאנחנו מבינים שאין אנשים -
- גונן לצטר:** לא, אבל אני לא מבין בכלל את הטיעון הזה. למה הטיעון צריך להיות שאין אנשים? זה לגמרי מטרה ראויה, שאנשים בגילאים האלה -
- יריב פישר:** היום בן 75 -
- שירלי גדנר:** אבל מעבר לזה, יש גם צורך, יש מצוקה -
- רפי חיים:** זה משהו אחר בכלל, זה משהו אחר בכלל.
- גונן לצטר:** ...פרוצדורה, ועדיין שווה לעשות את זה.
- רפי חיים:** ברור, מה הקשר? אני לא אמרתי לפטר אותם. רק שאלתי שאלה.
- יהודה בן עזרא:** אם המטרה ראויה, אז אין לך תשובה בשבילו, לאיש שהוא מדבר עליו.
- רפי חיים:** נכון.
- יהודה בן עזרא:** זאת לא התשובה. התשובה היא, בתפקידים האלה של תומכי חינוך, ספרניות, לבורנטים, אין כח אדם. ולכן אנחנו מאריכים את השירות מעל גיל 70 -
- רפי חיים:** מה נעשה עוד 5 שנים?

מי בעד? הלאה.	<u>יריב פישר:</u>
פה אחד.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
נמנע.	<u>רפי חיים:</u>
אה, אתה נמנע.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
כן.	<u>רפי חיים:</u>
ראש הממשלה שלך בן 75.	<u>גונן לצטר:</u>
הנה, התחלת.	<u>רפי חיים:</u>
יש ועדה-	<u>גב' רינה זאבי:</u>
הלאה.	<u>יריב פישר:</u>
אחרי ההישג שהוא הביא השבוע, אז צריך להודות לו. לא, אתה הכנסת, אז אם הכנסת, אז אני אענה לך בדיוק. במקום שתגיד תודה לראש הממשלה על מה שהוא עשה. על ההצלחה האדירה אם אירן, עם כל זה, אז לפחות אל תדבר. כן, לקבל את ההחלטה הזאת, בוא נראה אותך. לקבל החלטה כזאת, שאולי בטעות, תלמד לא להכניס את הפוליטיקה הארצית, במיוחד לא בזמן שאנחנו ברוך השם- רפי-	<u>גב' רינה זאבי:</u>
לא, לא. אחד שיגרור את זה למקום הזה, אני אלך איתו עד הסוף.	<u>רפי חיים:</u>

13. המלצות הוועדה להעסקה נוספת.

עזוב. המלצות הוועדה להעסקה נוספת. יש לנו-	<u>גב' רינה זאבי:</u>
חוצפן. בתקופה כזאת, הצלחה כבירה לראש הממשלה. אתה מעלה אותו בישיבת מועצה?	<u>רפי חיים:</u>
לא דיברתי על הצלחה-	<u>גונן לצטר:</u>
לא. הלוואי והיה עוד אחד כמוהו, לפחות בגיל הזה. חצוף.	<u>רפי חיים:</u>

עיריית הרצליה
ישיבת מועצה מן המניין מיום 24.6.2025

מי בעד הסעיף האחרון? העסקה נוספת.	<u>גב' רינה זאבי:</u>
איפה הממצאים? תחיד, תחיד, כמו טיפש.	<u>רפי חיים:</u>
תודה רבה לכולם.	<u>יריב פישר:</u>